

af Befolkningen til en anden. Det har ingen Betydning i saa Henseende«. Dernæst advarede Ministeren imod Forsøg paa at gaa ned til en lavere Kroneværdi i Forhold til Sterling, idet han pegede paa de mulige Konsekvenser deraf dels for de forskellige Dele af Befolkningen, dels med Hensyn til Kronen som Spekulationsobjekt, dels — og navnlig — for Danmarks Samhandel med Udlandet, især England.

Finansministerens Forelæggelsestale gav Anledning til nogen Diskussion ved *1. Behandling*, idet Korsgaard (K. F.) — som i øvrigt havde forstaaet Ministeren saaledes, at han betragtede Balance paa Finansloven som Betingelse for at bevare Kronens Værdi — polemiserede mod den Opfattelse, at det i Praksis vilde være muligt »at rive Kronens Stilling helt ud af Forbindelse med den indre Fordeling«. Til Udjævning af de bestaaende Modsetningsforhold ansaa Taleren »Venstres Vej, Tilpasningen« for praktisk talt ufremkommelig. Ligeledes vendte han sig mod »Inflationens Vej«, bl. a. fordi Inflation »vil virke saa overordentlig urimeligt, saa overordentlig ujævnt i mange Tilfælde« og tillige »betyde kolossale Tab for den . . . passive Kapital«. Men da en stor Del af Landbefolkningen uden Hensyn til tidligere politisk Stade var »ved at komme ind paa den Vej«, hævdede Taleren Nødvendigheden af ved Siden af den størst mulige Beskæftigelse at tilvejebringe »en vis Tilpasning indenfor Erhvervene« ved at give det producerende Landbrug en betydelig Lettelse. Og Hjælpen burde »ikke ydes i Kraft af Trangsgrenser, men ydes for at bidrage væsentligt til at gøre Bedriften rentabel.« — I sit Svar udtalte Finansministeren, at han var enig i, at Balance paa Statsregnskabet var nødvendig ogsaa af Hensyn til Kronens fremtidige Stilling, men Ministeren troede dog ikke, »at der er en saa minutiøs Forbindelse mellem Spørgsmaalet om Balance paa Statsregnskabet og Kronens Værdi, som det ærede Medlem syntes at forudsætte« »Det, der er Faren for Valutaens Værdi, som i ikke ringe Omfang bestemmes af udenlandske Synspunkter om vort Land, er, om der gennem Statsbudgettets Opsvulmen eller Mangel paa Dækning skabes en Inflation, som man udefra maa vente fører til et Tryk paa den danske Kronens Værdi«. Ministeren erklærede sig i øvrigt ganske uenig i det Synspunkt, at det skulde være en bedre Maade at hjælpe Landbruget ved en Nedsættelse af Ejendomsskatterne end ved at følge de i Kriseloven fulgte Principper.

Til *2. Behandling* forelaa 325 *Ændringsforslag*, alle tiltraadte af hele Udvalget. Ordføreren (L. D. Rasmussen) dvælede særlig ved en Bevilling paa 651 000 Kr. til Afvanding